

[Indenrigsministeren.]

skal jeg sige, at jeg misforstod ham virkelig ikke; jeg forsikrer ham, at jeg forstod ham helt og fuldt. Den Tale, det ærede Medlem her førte, og som var Udtryk for, at han under den ene Fod havde en Byld og under den anden en Torn og derfor ikke vidste, hvilket Ben han turde staa paa, for det gjorde ondt, hvad enten han stod paa det ene eller det andet, den Tale forstod jeg meget vel. Og jeg forstod, hvor Aarsagen dertil var at søge. Hvis det ærede Medlem havde siddet i den borgerlige Gruppe i Hovedstaden eller i en anden af Danmarks Købstæder, hvor tilsvarende Principper har siddet til Højbords som her i København, saa tænker jeg, at det ærede Medlem havde talt paa anden Vis; men nu sidder det ærede Medlem ude paa Frederiksberg, i en Kommune, hvor Forholdene er saa gunstige, at alt dette ingen væsentlig Rolle spiller, men hvor der dog er adskillige nydende, som man i en given Situation har Brug for, og som man ikke vil støde for Hovedet ved sin Stilling til denne Sag.

Jo, jeg har helt forstaaet det ærede Medlem! Men det hindrer jo ikke, hvad jeg naturligvis kun kan glæde mig over, at vi kan komme ind i en Forhandling om denne Sag. Det ærede Medlem mener ikke, at det nuværende Tidspunkt er heldigt dertil, men jeg har altsaa fundet det nødvendigt, inden denne Rigsdagssamling sluttede, at raabe Vagt i Gevær, gøre opmærksom paa ogsaa under de Forhandlinger, som skal føres for at faa Krisekasser oprettet; at man ikke maa forvente, at Tilstande som de, der forvaltningsmæssig har været til Stede i denne Vinter, vil blive opretholdt ogsaa i den kommende.

Det er en af Grundene til, at dette Lovforslag er fremsat. Disse to Lovforslag, dette og det næste paa Dagsordenen, er Udtryk for, at der fra Regeringens Side vil blive gjort en saa kraftig Indsats som muligt for at hjælpe de Arbejdere, som kommer ud for Arbejdsløshed og har opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp, med Støtte gennem Krisekasser og samtidig for at bringe Hjælpekasserne tilbage til Løsningen af de Opgaver, som det var Hensigten at overlade dem. Løsningen af, da vi gennemførte Hjælpekasselovgivningen. Derfor har jeg ikke ment det forsvarligt at lade denne Rigsdagssamling gaa til Ende uden alvorligt at pege paa den Indsats, som paa dette Omraade maa gøres, og jeg forbavses ikke lidt over, at det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, som vel har Blik for den ene Side af denne

Sag, saa ganske savner Forstaaelse af den anden, som han her har givet Udtryk for.

Det ærede Medlem vil saa mene, at der kunde være sket en Fremsættelse paa et væsentligt tidligere Tidspunkt, og det skal jeg gerne indrømme det ærede Medlem; jeg havde ønsket paa et meget tidligere Tidspunkt at fremsætte dette Lovforslag; men der maatte tilvejebringes et Materiale, paa Grundlag af hvilket det kunde udarbejdes, og dette Materiale kunde ikke være et flere Aar gammelt, af hvilket ingen som helst af de Virkninger, som de seneste Tilstande har foranlediget, kunde læses, og derfor kunde Udarbejdelsen først begynde ind i Februar Maaned. Dernæst var de Oplysninger — og maatte være det —, der stod til Disposition, af højst forskellig Karakter, afgivne som de var af samtlige Landets Kommuner. Dette Materiale maatte bearbejdes i Statistisk Departement, og til Trods for, at al Kraft blev sat ind paa Arbejdet, kunde et tidligere Tidspunkt ikke opnaas; Arbejdets Færdiggørelse maatte afventes.

Naar et Lovforslag ikke desto mindre fremsattes, ja, saa har jeg nu i de Bemærkninger, jeg har gjort, givet en forhaabentlig fyldestgørende Forklaring derpaa, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at lige saa lidt som han havde Grund til i sin forrige Tale, da han omtalte sit Partis Stilling, ligesom at angive, at man fra Regeringens Side vilde fare frem mod Hjælpekasserne med Ild og Sværd, lige saa lidt har det ærede Medlem nu Anledning til at antyde, at Regeringen agter at gaa ind i en Kamp for at hindre Hjælpekasseloven i at udfylde sin Mission. Hvis det nemlig ikke var det ærede Medlems Hensigt, behøvede han jo ikke indtrængende at forsikre det høje Ting om, at man fra konservativ Side ikke agtede at gaa ind i en saadan Kamp. Det ærede Medlem maa jo have et Formaal med sine Udtalelser! Men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at hverken ønsker vi at hjem-søge Hjælpekasserne med Ild og Sværd, ej heller søger vi at hindre dem i at udføre deres Mission, men vi søger at tilrette-lægge en Lovgivning, som holder hele denne Understøttelsesform indenfor rimelige Grænser, indenfor de Grænser, som det ærede Medlem og hans Parti jo i Virkeligheden ogsaa er enige i, at man bør holde sig indenfor, men som der er fri Bane til at begive sig lige saa langt udenom, som man vil, saaledes som den nugældende Hjælpekasselovgivning er affattet.